

*„Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mě, neboť jsem
tichý a pokorný srdcem.“*

Mt 11, 29

S. MARTINUS EP.

NA PRAHU ADVENTU

Svátek patrona naší farnosti svatého Martina slavíme 11. listopadu, a to v předvečer slavnosti Krista Krále na závěr konce církevního roku. Liturgie oslavy Krista Krále má dvě hlavní myšlenky: projevení díky za dílo vykoupení Kristem a také obnovení slibu věrnosti jeho následování. Zvláštní preface, kterou v den slavnosti během mše svaté vyslechneme, definuje, v čem spočívá Kristova královská moc. A o týden později se ponoříme do poetické atmosféry adventu s překrásnými písněmi, označovanými jako Roráty, abychom si opět připomněli počátek života Ježíše a zahájili nový církevní rok...

Náš farní patron svatý Martin se stal rytířem Krista. Narodil se v římské Panonii, tj. v dnešním Maďarsku. Je velmi pravděpodobné, že jeho otec byl vojenským tribunem. Nastoupil do vojenské služby, byl členem císařské gardy. Právě v tomto období jeho života se udál příběh s rozpůleným pláštěm, jak nám připomíná obraz v kostele svatého Martina. Po skončení vojenské služby přijal nižší svěcení, vrátil se do Panonie a obrátil na víru svoji matku. Zcela se nasadil na obranu křesťanské víry a církevní obce. Také vystupoval proti ariánskému učení, které bylo a do dnes je ještě dalšími světcí označováno za bludné a sektářské. Když v roce 370 zemřel biskup v Tours, jeho obyvatelé si vzpomněli na svého spoluobčana Martina. Poslali pro něho pod záminkou, aby přišel uzdravit nemocného. Místo nemocného však našel diecézi, která měla zapotřebí jeho péče. O Martinovi se píše, že byl vojákem z rodinné tradice, biskupem z povinnosti a mnichem z vlastního rozhodnutí. V legendě o jeho životě se zaznamenává zpráva typická rysu jeho osobnosti: Když jednou viděl čerstvě ostříhanou ovci, prohlásil: „Tahle ovečka splnila evangelijní přikázání. Měla dvě tuniky a dala jednu tomu, kdo nemá žádnou. Tak to dělejte i vy. (Tomáš Špidlík: V jednom společenství.)“

Přelom církevního roku je důvodem k zamyšlení každého křesťana. Dokonce církevní otcové, jako například svatý Benedikt, kladli větší důraz na vyvrcholení a začátek církevního roku než na silvestrovská předsevzetí. Podle benediktinských pravidel si na počátku adventu povolává opat každého člena komunity zvlášť k pohovoru a vyzve jej k osobnímu závazku v duchovním růstu pro období adventu. Osobní závazek se pak stává středem rozjímání každého člena komunity zvlášť.

Tak si dovolím v této době nám všem nabídnout k zamyšlení parafrázi inaugurační homilie vzácného kněze Antonína Bratršovského (+16.5. 2006) v Jablonci nad Nisou z října

1990. Domnívám se, že by obdobné slovo mohl pronést k nám náš farní patron svatý Martin biskup a mnich v jedné osobě.

Nebeský Otec nám všem mladším i starým nabízí úžasnou šanci hlásat Radostnou zvěst. Kostel, který je neoddělitelně spojen s farou, je základem a centrem, z něhož musí vycházet naše společné úsilí. Všechny vás zvu ke spolupráci na duchovní obrodě Řep, které nepovažuji za obec zla, nýbrž velké budoucnosti.

Neslibuji vám žádné vzdušné zámky, co všechno uskutečníme, čeho dosáhneme. Vždyť bez vaší vzájemné spolupráce, vašich modliteb a obětí nemůže žádný duchovní pastýř nedosáhnout ničeho.

Chci, abyste uvěřili, že každý z vás může přijít a podat ruku ke společnému dílu. Ve fáře vidíte duchovní službu. Druhou součástí našeho duchovního domova zajisté zůstane dům Boží, v něm na prvním místě svatostánek, obětní oltář se zpovědnicí. Dále křtitelnice jako připomínka našeho křtu a zdroj nového zrození pro Krista spolu s ambonem. Tato místa v Božím domě jsou nejpodstatnějšími prostředky pro posvěcení každého z nás a celého společenství. Nechat' je dům Boží otevřen co nejvíce. Otevřený kostel je otevřená církev.

Každý z vás nechat' vloží do společného díla své svobodné rozhodnutí na spoluúčasti při plnění nejvyššího cíle, kterým je spása každého z nás a celého světa.

Tento cíl svěřme naší nebeské Matce Marii. A nezapomeňme: Omnia Ad Maiorem Dei Gloriam – všechno k větší cti a slávě Boží. (Námět: Farní dopis, červen 2006)

Dobrou mysl a odvahu k novému adventu v našem životě *Josef Svoboda*

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY na LISTOPAD 2006

1. všeobecný: Aby všude na světě skončily všechny formy terorismu.
2. misijní: Aby se úsilím věřících protrhly staré i nové řetězy bránící vývoji afrického světadílu.
3. národní: Aby nevyčísitelně nemocní a umírající opouštěli tento svět obklopení láskyplnou péčí a pozorností svých nejbližších.

AKCE FARNOSTI - NABÍDKY, POZVÁNÍ

SVATOMARTINSKÝ PRŮVOD

V sobotu 11. listopadu 2006 se uskuteční v Řepích tradiční Svatomartinský lampionový průvod. Svatý Martin na koni s doprovodem vyjede **v 17 hodin od klášterního kostela Sv. Rodiny** v Praze Řepích a těší se s vámi všemi na viděnou (k vidění bude též Svatomartinský orloj - rarita tohoto kraje... a také veliký ohňostroj...)!!!

SLAVNÁ MŠE SVATÁ ke cti sv. Martina bude **11. listopadu v 10 hod.** v kostele sv. Martina!

FOTOGRAFIE K 10 LETŮM FARNOSTI ŘEPY

Děkujeme všem, kteří nám poskytli fotografie ze svých archivů. Výstava a následně i CD tak byla o mnohé fotografie obohacena. *Veselý + Suchel*

SLUŽBA ČTENÍ

Ti z nás, kteří by rádi četli při mši biblická čtení, se mohou přihlásit u Hanky Kučerové! Pokud s tím zrovna nemáte žádné zkušenosti - nevadí - Hanka vám v tomto směru ráda pomůže! *red.*

POZVÁNÍ K MODLITBĚ

Milí spolufarníci, rádi bychom všechny Vás, kteří o to stojíte, pozvali ke **společné adventní modlitbě**.

Jsme jedno ze společenství křesťanů a katolíků, členů řepské farnosti. Všichni si ceníme intimity našeho malého společenství, na druhé straně jsme se shodli i na společné potřebě setkávat a poznávat se i s dalšími z vás (nás) hledajícími Boha a cestu k němu.

Pokud máte i vy chuť setkat se s námi, rádi vás uvidíme na večeru, který chceme věnovat společné modlitbě. Budeme vás očekávat **v klubu Domova ve středu 6. prosince od půl deváté večer**.

O programu večera máme zhruba tuto představu:

20:30 - 20:45 příchod a povídání si o čemkoli

20:45 - 21:15 společné sdílení se k tématům společné modlitby

21:15 - 22:00 společná modlitba

22:00 - ??? ad libitum - povídání, zpívání, pokračování v modlitbě

O programu večera zde píši mj. i proto, že se nám velmi osvědčilo nezanedbávat fázi sdílení témat ke společné modlitbě. Rádi s vámi budeme sdílet všechno, za co před Bohem prožíváte vděčnost, i trápení, za která chcete prosit, a nechceme, abyste byli případně zaskočeni tím, že dříve, než se za nějaký problém modlíme, stručně leč konkrétně si o něm popovídáme.

Naše pozvání je adresováno všem, se kterými se pravidelně setkáváme, ale málokdy setkáváme. Rádi tedy vedle farníků uvítáme i kohokoli z obyvatel Domova.

Za Hubáčkovy, Jirmanovy, Kalinovy a Majerovy

Karel Majer

POJĎTE ZPÍVAT

Pěvecký spolek **Babinský**, jinak také farní sbor řepské farnosti, **zve všechny zájemce (vážné i veselé) o zpívání do svých řad**.

Zkoušíme každé úterý od osmi do půl desáté večer v Klubu Domova.

Na zkouškách se věnujeme hlavně té 'starší' části našeho repertoáru - tedy muzice především z období renesance a baroka. Nezanedbatelnou část našich zkoušek ale strávíme i cvičením vícehlasých aranžmá písniček pro kytarové mše.

Veřejně zpíváme především na nedělních mších (kytarových, ale občas několika dobře volenými kousky oživíme, a když Bůh dá, tak dokonce i vylepšíme i ty klasické), občas i na dalších akcích, vesměs spojených s životem farnosti, jako je například Živý Betlém nebo nedávné setkání k desetiletí farnosti.

Zpěv bychom potřebovali posílit ve všech hlasech bez rozdílu, **vítáme soprány, alty, tenory i basy, jakož i všechny myslitelné mezipolohy či kombinace**. V současnosti nás je sedm, a to se při našich pěveckých schopnostech zdá být poměrně odvážně málo.

Kdo by se k nám chtěl přidat, nechť prostě a jednoduše přijde na některou z našich zkoušek, případně nechť se mi ozve na pevnou linku 235 322 093, mobil 774 647 313 nebo e-mail karel.majer@atlas.cz. *Karel Majer*

RODINNÉ KATECHEZE

KAŽDÝ PÁTEK v 15.30 probíhají rodinné katecheze. Katecheze probíhají doma v malé skupince (6-8 dětí) a mohou zde být přítomni i rodiče, kteří se tak mohou lépe poznat navzájem. Výuka probíhá hravou formou, střídají se při ní různé činnosti. Letos probíráme mši svatou a život Pána Ježíše. Na katecheze **je možné se přihlásit u Zdeny Veselé**, tel: 235 312 867. ZV

BOHOSLUŽBA SLOVA PRO DĚTI

OD LISTOPADU se chystáme obnovit bohoslužby slova pro děti. Při nedělní mši svaté mohou děti odejít před prvním čtením do klubu, kde si budou povídat o evangeliu způsobem přiměřeným jejich věku, případně něco vyrobí nebo namalují. To pak přinesou společně s obětními dary k oltáři. Tato služba je určena dětem asi od 2-3 let do 1-2 třídy. **PROSÍM TAKÉ VŠECHNY**, kteří by byli ochotni mi s touto službou pomoci, aby se mi přihlásili. *Zdena Veselá, tel: 235 312 867*

LITURGIE - LÁMÁNÍ CHLEBA a MÍCHÁNÍ

LÁMÁNÍ CHLEBA

Evangelista Marek opisuje dění u Poslední večeře: „Když jedli, vzal chléb, požehnal, lámal a dával jim se slovy: ‘Vezměte, toto jest mé tělo’“ (Mk 14, 22).

Mladí křesťané v Jeruzalémě „vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se“ (Sk 2, 42). „Fractio panis“ bylo tak úzce spjata s Eucharistií, že ji dalo přes dlouhá staletí název. Lámání chleba mělo na začátku čistě praktický význam. Z něho se ve starověku a raním novověku

vyvinul ritus, který sloužil přijímání věřících. Konsekrované chleby se

rozdělovali v různých lněných pytlících, jindy zase sloužili k rozdělování zlaté a stříbrné pateny, které byli i tak velké, že je museli nést dva jáhni. Lámání chleba ale nežilo nikdy jenom z praktických důvodů. Od

začátku je v něm viděna symbolika jednoty společenství věřících navzájem, jako také především jednota s Kristem. Pavel dosvědčuje: „Není chléb, který lámeme, účastí na těle Kristově? Protože je jeden chléb,

jsme my mnozí jedno tělo, neboť máme podíl na jednom chlebu“ (1 Kor 10, 16-17). Ani zavedením

malých partikulí v 9. století ritus lámání chleba nezanikl. Praktikoval se však jenom na velké hostii pro kněze. Také toto lámání bylo symbolicky vysvětlováno. Tři části hostie ve které byla rozdělena

představovali trojí církve: putující, trpící a oslavenou. I nový misál říká, že „lámání chleba nemá jenom praktický význam, ale ukazuje, že v přijímání jíme z jednoho chleba, kterým je Kristus“ (srov. IG 56c) . Na

jiném místě (IG 195) se v něm mluví o možnosti lámání chleba pro koncelebrující a věřící. Tím vyrůstá nové pochopení lámání chleba budující na teologii prvních staletí. Při slavení Eucharistie je tedy vhodné

tento ritus zdůraznit použitím větších hostií které se kněz rozlomí na více částí. Rozdělování

Eucharistického chleba ze svatostánku by mělo být spíše výjimkou.

MÍCHÁNÍ

V dějinách liturgie se mluví o různých významech míchání:

- Jako první se nám nabízí **vědomí historické kontinuity** jedné oběti Ježíše Krista. Kristus, stejný včera i dnes i navěky zůstává přítomen ve své církvi. Jako znamení jediné oběti vložil papež část Hostie do kalicha při slovech „pokoj Páně ať zůstává vždycky s vámi“. Částka se jmenovala „sancta“ a byla konsekrována v předcházející mši a ukázána papeži u vchodu.
- Druhým významem míchání bylo **znamení církevní jednoty**. Papež (nebo biskup mimo Říma) poslal do každého kostela partikuli konsekrovaného chleba nazývanou „fermentum“, která byla na znamení jednoty vložena do kalicha s konsekrovaným vínem. Jednota s biskupem byla a je předpokladem slavení Eucharistie.
- Do třetice se nám nabízí **symbol zmrtvýchvstání** (sjednocení duše a těla), pocházející ze syrského ritu. Ti, kteří přijímají Ježíšovo Tělo a Krev je přislíben život věčný.

Dnešní misál z roku 1970 konstatuje, že kněz vloží do kalicha kousek hostie se slovy: „Svátost Kristova Těla.....“

USA: TEOLOGIE PATŘÍ K ZÁKLADU UNIVERSITNÍHO VZDĚLÁNÍ

Datum: 8. 10. 2006

Harvardská universita ustavila komisi pro reformu obecného základu, která má formulovat filosofii povinného základu výuky na této elitní universitě, jež patří k nejstarším v USA. Ve své předběžné zprávě konstatovala komise, že jedním z ústředních témat universitního vzdělání je vztah víry a rozumu. "Náboženství je skutečností života ve 21. století", říká se v zprávě. Naprostá většina studentů příležitostně nebo často diskutuje o náboženských otázkách. Na universitě - často poprvé - řeší otázku vztahu mezi svou vírou a praxí na jedné straně, a vírou a praxí jiných studentů na straně druhé, a posléze vztahu víry obecně k sekulárnímu a intelektuálně-akademickému světu.

Navíc má náboženství politický rozměr, vnitřní i mezinárodní. Politici začínají chápat, že úspěch v mezinárodních záležitostech závisí na pochopení úlohy náboženství v konkrétních společnostech. S náboženstvím se absolventi university budou setkávat jak během studia, tak v profesionálním životě. Proto komise žádá, aby kurs "Vztah rozumu a víry" byl pro všechny studenty povinný. Obsah tohoto kursu může být různý: může se soustředit na vztah politiky a náboženství, přírodních věd a náboženství, kultury a náboženství, epistemologie a náboženské víry atd. Nejde přitom o to, vštípit studentům konkrétní náboženské stanovisko, ale pomoci jim pochopit vztah mezi náboženskými a sekulárními institucemi, myšlenkami a formami praxe. Studenti se také musejí naučit přesněji chápat svou vlastní víru a hodnoty. To jim mj. pomůže stát se informovanějšími a inteligentnějšími občany.

Zdroj: Harvard University

PAPEŽ VARUJE TEOLOGY, ABY SE NEPODBÍZELI

Datum: 10. 10. 2006

6. října sloužil papež ve vatikánském Apoštolském paláci mši pro členy Mezinárodní teologické komise. V promluvě řekl, že skláně-li se teolog před módními názory, prostituje se.

"Mluvit tak, aby nám tleskali, říkat to, co lidé chtějí slyšet, sklánět se před diktátem obecného mínění, to je prostituce slova i duše", řekl papež s odkazem na 1. list Petřův.

"Teolog potřebuje určitou cudnost, díky níž se nepodrobuje takovému standardům, neusiluje o potlesk, ale o poslušnost vůči pravdě", pokračoval. "A jsem přesvědčen, že toto je fundamentální ctnost teologa: kázeň, tvrdá kázeň poslušnosti pravdě, jež nás činí spolupracovníky pravdy, ústy pravdy, abychom se nepřizpůsobovali dnešní řeči slov, ale abychom byli skutečně očištěni a cudní skrze tuto poslušnost pravdy, tak aby v nás mluvila pravda."

Papež připomněl, že podle svatého Tomáše Bůh není objektem, ale subjektem teologie: "ten, kdo v teologii promlouvá, je Bůh sám: a naše řeč i myšlení slouží jen k tomu, aby byl slyšen, aby slovo Boží našlo prostor v tomto světě".

Teolog dosáhne očištění "v tichu a kontemplaci". Cílem je, aby "Bůh byl stále přítomen v naší duši a transformoval celé naše bytí".

Ale krásným povoláním teologa je hovořit, uzavřel papež. "To je jeho poslání: v užvanělosti naší doby, v inflaci slov předkládat ta podstatná slova. Ve slovech se zpřítomňuje Slovo, Slovo, jež vychází z Boha, Slovo, které je Bůh".

VÝROČÍ BITVY U LEPANTA

Datum: 7. 10. 2006

7. října uplynulo 435 let od bitvy u Lepanta. Otomanští Turci tehdy obsadili křesťanské pevnosti po celém Středozeří. V roce 1522 obsadili Rhodos, 1529 útočili na Vídeň, 1570 obklíčili Kypr: velitele tamní posádky za živa stáhli z kůže.

Turecká flotila se soustředila u Lepanta v Korintském zálivu pod vedením paši Alího, k ní se připojili korzáři pod vedením muslimského piráta Ulucha Alího. Svatá Liga Evropanů spojovala maltské rytíře, španělské, benátské a papežské loďstvo, jež shromáždil Pius V. Velel jí Don Juan Rakouský. Byla to největší námořní bitva od bitvy u Aktia v roce 30 př.Kr. a poslední velká námořní bitva mezi veslicemi. Turci byli vyzbrojeni lépe, měli 330 lodí a na plachtách verše z koránu. Křesťanské lodi se jmenovaly "Vzkříšený Kristus", "Kristus benátský", "Benátský anděl", "Svatá Eufemie" a "Panna Maria Benátská". Hned ráno svolal Pius V. věřící do *Santa Maria Maggiore*, aby se modlili růženec za vítězství. Během dopoledne pak měl vidění vítězství ještě předtím, než došla zpráva, že Evropané zvítězili. V bitvě padlo 8.000 Evropanů, 25.000 muslimů a Don Juan vysvobodil 12.000 křesťanských otroků, přikovaných na muslimských galérách. Turecké nájezdy pak pokračovaly až do obležení Vídně v roce 1683, ale psychologickým zlomem byla právě bitva u Lepanta. Na její památku ustanovil roku 1573 papež Řehoř XIII. církevní slavnost Svatého růžence (svátek Panny Marie Vítězné).

Zdroj: historické prameny

KONCERTY, INFORMACE

BENEFIČNÍ KONCERT NA PODPORU VÝSTAVBY KOMUNITNÍHO CENTRA MATKY TEREZY

V BAZILICE SV. MARKÉTY V BŘEVNOVĚ DNE 16. LISTOPADU 2006 V 19.00 HODIN
ÚČINKUJE:

HUDBA HRADNÍ STRÁŽE A POLICIE ČR
POD VEDENÍM DIRIGENTA LIBORA KRMÁŠKA

Hudba Hradní stráže a Policie České republiky je velký dechový orchestr, který již více než šedesát let s vysokou profesionalitou reprezentuje českou hudební kulturu. Orchestr hostoval v šestnácti zemích Evropy, v Japonsku a v USA.

Program koncertu:

M.A. Charpentier-Te Deum (intráda); G.F. Händel-Předehra d moll; G.F. Händel-Ave Maria, J.S. Bach; P.J. Vejvanovský; W.A. Mozart-Ave verum corpus a jiné; A. Dvořák-Ave Maria, Biblické písně č. 4 a 10, L. Janáček-Sinfonietta – 1. věta; Svatováclavský chorál

INTERNETOVÉ VYSÍLÁNÍ ČT

Litujete někdy toho, že vám utekl zajímavý pořad na ČT? Zde je možnost jak tuto ztrátu nahradit! Na internetových stránkách ČT (pokud máte k dispozici vysokorychlostní internet) je možné znovu shlédnout velké množství již vysílaných pořadů (starých i více než rok...) - mezi jinými: Sváteční slovo, Křesťanský magazín, Cesty víry, Exit 316, 13 komnata, Na plovárně, Kultura.cz ale také např. Černé ovce... a mnoho dalších. Přesná adresa je <http://www.ceskatelevize.cz/vysilani/> red.

JE VEDLE VÁS
NĚKDO SMUTNÝ?

UDĚLEJTE MU
RADOST
KNÍŽKOU!

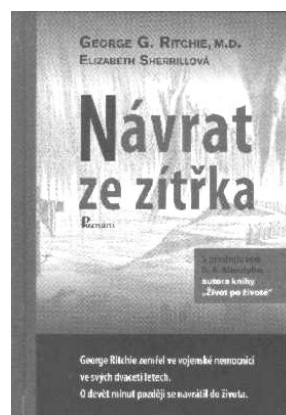
ZÁSILKOVÁ SLUŽBA
KOSTELNÍ VYDŘÍ 58
380 01 DAČICE.
TEL.: 384 420 295
ZASILKY@KNA.CZ

www.ikarmel.cz

GEORGE G. RITCHIE, M.D., Elizabeth Sherillová
NÁVRAT ZE ZÍTŘKA

kniha za 158 Kč, 168 stran, nakladatelství Poznání, vázaná knížka
George Ritchie zemřel ve vojenské nemocnici ve svých dvaceti letech.

O devět minut později se navrátil do života. Co se mu během těchto minut stalo, bylo tak přesvědčivé, že to změnilo jeho život navždy. Kniha *Návrat ze zítřka* vypráví o jeho cestě skrze různé dimenze času a prostoru a nakonec o jeho transformujícím setkání se Světlem světa, Synem Božím. Ritchieho úžasná zkušenost nejen změnila jeho pohled na věčnost - od té doby ho provázela a řídila celý jeho život, jeden z nejpodivuhodnějších popisů posmrtného života, života na „druhé straně“, kniha plná naděje.

A na závěr jeden vtip z manželského prostředí od **Václava Hradeckého**:

BOHOSLUŽBY, SVÁTKY, FARNÍ PROGRAM

POŘAD BOHOSLUŽEB V ŘEPSKÉ FARNOSTI (případné změny uvedeny pod tabulkou)

KOSTEL SV. RODINY

NEDELE – 9⁰⁰ (3. v měsíci s kytarovým doprovodem)

Pondělí – 16⁰⁰

Středa – 16⁰⁰

Pátek – 18⁰⁰

Sobota – 18⁰⁰ (*s nedělní platností...*) mše spojená s nešporami

KOSTEL SV. MARTINA

NEDELE – 7⁴⁵

Úterý – 17³⁰

Čtvrtek – 17³⁰

11. listopadu

10 hod. - Slavná mše svatá ke cti svatého Martina
17 hod. - Svatomartinský lampionový průvod

vydává:	Ř.k. farnost u kostela sv. Martina v Řepích, Galandova 1234, 163 00, Praha 6
redakce:	Mgr. David Žofák náklad: 170 - 200 ks, neprodejné
uzávěrka:	do středy posledního týdne v měsíci (zašlete na: farnostrepy@tiscali.cz nebo předejte D. Žofákovi)
kontakty:	o.Daniel: 603 475 056; as. David: 603 894 989, 235 302 058, david.zofak@tiscali.cz